

Datum 16 september 2016
Ons kenmerk HBR-1275739
Aantal bijlagen 1
Contactpersoon Chris J.B. Moes

Ministerie van I&M
De heer Chris Kuijpers
Plesmanweg 1-6
2500 EX DEN HAAG

Onderwerp Reactie op de ontwerp amvb's Omgevingswet

Geachte heer Kuijpers,

Middels dit schrijven ontvangt u de reactie van het Havenbedrijf Rotterdam NV (HbR) op de ontwerp uitvoeringsbesluiten van de Omgevingswet. Voor de volledigheid wijzen wij u ook op de deels gelijklopende reactie van de Branche Organisatie Zeehavens. Wij gaan in onze reactie dieper in op enkele aspecten betreffende ons beheersgebied: het haven- en industriecomplex (HIC) Rotterdam.

Allereerst merken wij op dat de bekendmaking van de ontwerpbesluiten een belangrijk moment markeert in een omvangrijke wetgevingsoperatie. Ruim 130 bestaande wetten en regelingen worden geïntegreerd in één wet en enkele bijbehorende besluiten en regelingen. De overzichtelijkheid van de ontwerpbesluiten is belangrijk toegenomen ten opzichte van de preconsultatieversies, wat bijdraagt aan de werkbaarheid in de praktijk. Wij willen in de eerste plaats ook hier onze waardering uitspreken voor de grote hoeveelheid werk die verzet is.

De doelen van het wetgevingsproces worden door HbR onderschreven. Vereenvoudiging van het beoordelingskader en de procedures draagt bij aan een beter vestigingsklimaat in het HIC, bij eenzelfde of betere bescherming van de leefomgevingskwaliteit. HbR heeft als beheerder van het HIC vrijwel dagelijks te maken met de complexiteit van het omgevingsrecht. De nieuwe wet- en regelgeving zal evenals de huidige diep inwerken op het proces van vestiging en beheer van activiteiten in ons beheersgebied. Onze reactie op de ontwerpbesluiten en enkele kritische kanttekeningen daarbij moeten dan ook in het licht van onze rol en verantwoordelijkheid in dat verband worden gezien.

De nu voorliggende ontwerpbesluiten verschillen op een aantal onderdelen wezenlijk van de preconsultatieversies en geven voor het eerst een meer samenhangend beeld van de doorwerking die het Rijk met deze besluiten beoogt. Onze reactie is dan ook onder voorbehoud van nadere gedachtewisseling en de toelichtingen bij de Kamerbehandeling. Samengevat is onze belangrijkste bevinding voornamelijk dat het nieuwe instrumentarium met name gericht lijkt op een decentralisatie van bevoegdheden en een versnelling van gebiedstransities. Ook in het HIC spelen transitieopgaven

die gebruik kunnen maken van het nieuwe instrumentarium. Het overgrote deel van de opgaven voor ons beheersgebied heeft echter betrekking op bestaande activiteiten en de verdere ontwikkeling. Juist deze opgaven klinken nog niet herkenbaar door in de ontwerpbesluiten.

De toename van lokale bevoegdheden in aanmerking nemend vragen wij ons met name af of het *totaal* aan regelgeving en besluiten (van Rijk en lagere overheden tezamen) inderdaad zal afnemen. Die vraag is van wezenlijk belang voor de dagelijkse praktijk van beheer en ontwikkeling het HIC. Alleen al de *lokale* invloedssfeer van dit concentratiegebied voor overslag en industrie strekt zich over ca. 10 gemeenten en dertig plangebieden uit. Grotere lokale bevoegdheden kunnen tot een toename van lokale toetsingskaders en procedures leiden. Blijkens de toelichting bij het Bkl¹ is de regie daarbij zeker niet vanzelfsprekend.

In verband met het voorgaande doen hierna een aantal concrete voorstellen ter verbetering van de ontwerpbesluiten. Wij doen dat aan de hand van de thema's 'mainport', 'governance', 'level playing field', rechtszekerheid, milieugebruiksruimte, toetsingskader en het koepelconcept. Voor de meer inhoudelijke opmerkingen bij de gepubliceerde besluiten verwijzen wij naar de bijlage bij dit schrijven.

Mainport Rotterdam

Het Rijk heeft, ook blijkens de toelichting op het Bkl² een beleidsmatige en uitvoerende rol bij de zorg voor de fysieke leefomgeving, met name voor onderwerpen van nationaal belang als vermeld in Tabel 2.2. Daarin ontbreekt ten onrechte de Mainport Rotterdam. Voor het vigerend rijksbeleid inzake de Mainport Rotterdam verwijzen wij naar de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte, de PKB Mainport Rotterdam (2006 – 2021), de desbetreffende passages in het Barro en overheidspublicaties in dat verband³. De betekenis van de Mainport Rotterdam ligt ook vast in met het rijk gesloten bestuursovereenkomsten over de ontwikkeling van Maasvlakte 2 en enkele grote, infrastructurele projecten zoals de Havenspoorlijn, de Blankenburgtunnel en de verdieping van de Nieuwe Waterweg. Verder verwijzen wij naar het VNO-NCW standpunt als verwoord in 'NL Next level', met de beide mainports (Schiphol en de haven van Rotterdam) als pijlers voor de verdere ontwikkeling van de *ationale* economie.

Wij gaan er vanuit dat het Bkl als uitvoeringsbesluit niet beoogt het mainportbeleid te wijzigen en verzoeken u concreet de tekst van onderdeel B2 in tabel 2.2, onderdeel c, als volgt aan te passen: "*in stand houden, ontwikkelen en efficiënt benutten van lucht- en zeehavens van nationale betekenis*". In samenhang daarmee verzoeken wij u het Rotterdamse Haven- en Industrie-complex in de betrokken voetnoten te vermelden als een van de beide mainports van nationaal belang.

Governance

Wij kunnen de wijze waarop het Rijk aan haar hiervoor bedoelde rol inhoud zal geven niet afleiden uit de ontwerpbesluiten. Wij zijn van oordeel dat het rijk de regie moet nemen bij de afweging van lokale effecten tegen het landelijk belang van concentratiegebieden voor milieubelastende activiteiten,

¹ Zie m.n. pag 69 NvT Bkl.

² Par. 2.3.2.2, pag. 29/30 NvT.

³ Zie o.a. Economische visie op de lange termijnontwikkeling van Mainport Rotterdam: Op weg naar een Mainport Netwerk Nederland, 1 juni 2009.

zoals de Mainport Rotterdam. Die regie lijkt echter blijkens de toelichting op het Bkl⁴ uitsluitend in overleg tussen lokale en regionale overheden tot stand te moeten komen.

De ontwerpbesluiten leggen veel nadruk op lokale bevoegdheden met betrekking tot de vaststelling van hogere normen ter bescherming van de leefomgevingskwaliteit, voor zover dat niet van rijkswege uitgesloten is. Normen voor de leefomgevingskwaliteit bepalen echter niet alleen de kwaliteit van de leefomgeving in de eigen gemeente, maar ook de (effect)ruimte voor ontwikkelingen in andere gemeenten. Waar gemeenten een wederzijds belang bij elkaars ontwikkelingen en effectruimte hebben mag worden verwacht dat zij tot een gedeelde afweging van het gebruik van hun bevoegdheden komen. Een kenmerk van een gebied als het HIC is echter dat deze wederkerigheid niet altijd in balans is.

Concentratiegebieden als het HIC ontlasten de rest van Nederland van milieubelastende activiteiten die noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling van de *nationale* economie. De activiteiten in het HIC zouden anders meer verspreid door het land plaatsvinden en elders milieubelasting veroorzaken. De baten en lasten zijn dus niet op eenzelfde wijze verdeeld. De essentie van concentratiegebieden voor milieubelastende activiteiten is de synergie tussen activiteiten en het overlap van effectgebieden van afzonderlijke activiteiten. Dat is een landelijk belang; dergelijke gebieden dragen in belangrijke mate bij aan de duurzame inrichting en ontwikkeling van Nederland als geheel. Het belang van concentratiegebieden en daarmee de *afweging* tegen lokale effecten is dus zeker voor de Mainport Rotterdam regio en provincie overstijgend.

Een tweede punt van zorg is dat minder eisen aan de uitvoerbaarheidstoets voor bestemmingen worden gesteld. Niet alleen de aanscherping van normen wordt eenvoudiger, ook de vaststelling van nieuwe bestemmingen krijgt een lagere drempel. Daarmee herhaalt zich op grotere schaal de problematiek van de Stad en Milieubenedering en de Zeehavennorm: oprukkende woongebieden en andere kwetsbare objecten die tot een blijvende spanning tussen bedrijven en omgeving leiden. Door de combinatie van laagdrempelige gebiedstransities en ruimere bevoegdheden voor het aanscherpen van normen voorzien wij het ontstaan van blokkerende bestemmingen en op den duur stagnatie van ontwikkelingen in ons beheersgebied.

Wij verzoeken u dan ook uitvoering te geven aan de op pagina 29 en 30 van de Nota van toelichting bedoelde beleidsmatige en uitvoerende rol van het rijk, door in overleg met de betrokken lokale overheden en het bedrijfsleven te bezien in hoeverre met een beperkingengebied om het HIC en/of instructieregels van het Rijk het nationaal belang van het beheer en de verdere ontwikkeling van het HIC kan worden beschermd tegen ontwikkelingen in de omgeving die zich niet met de mainportfunctie verdragen. Een ruimer transitie instrumentarium voor lokale ontwikkelingen vraagt om een krachtiger bufferzonebeleid van het rijk, voor wat betreft concentratiegebieden van nationale betekenis.

---

⁴ Zie b.v. pag. 69 NvT Bkl.

Level Playing Field

De Nota van toelichting bij het Bkl (pag. 66) verwijst naar de Memorie van toelichting bij het wetsvoorstel, waarin het begrip 'level playing field' is omschreven als "een rechtvaardigheidsprincipe, inhoudende dat in gelijke omstandigheden⁵ voor een ieder gelijke regels gelden".

De algemene regels in het Bal zijn locatieonafhankelijk en zien volgens de toelichting bij het Bkl met name op preventieve maatregelen en eisen die gebaseerd zijn op toepassing van best beschikbare techniek. Juist omdat het Bal deze regels *locatieonafhankelijk* stelt geven ze, in tegenstelling tot wat de toelichting stelt, niet zondermeer inhoud aan het 'level playing field' als bedoeld in de Omgevingswet. Een maatregel of norm die op de ene locatie goed uitvoerbaar en uit oogpunt van leefomgevingskwaliteit effectief is, kan op een andere locatie slecht uitvoerbaar of weinig zinvol zijn. Een Omgevingsplan kan daarin corrigeren, mits beide constituerende elementen van het 'level playing field' in acht worden genomen: *gelijke regels onder gelijke omstandigheden*. Dat betekent onder andere dat het Omgevingsplan geen hogere eisen aan de leefomgevingskwaliteit dient te stellen wanneer dat elders in vergelijkbare gebieden en gevallen ook niet gebeurt. Het betekent ook dat elders bruikbare en effectieve maatregelen niet automatisch in elk(e) plangebied of inrichting bruikbaar en effectief zijn.

Omdat de ontwerpbesluiten *geen* van beide genoemde uitgangspunten borgen én de nadruk op lokale bestuurlijke autonomie leggen dragen ze niet bij aan een 'level playing field' als bedoeld in de Memorie van Toelichting bij de Omgevingswet. Wij onderschrijven uw streven naar een 'level playingfield' en verzoeken u in het Bal te bepalen dat, waar nodig in afwijking van algemene regels, geen preventieve maatregelen of emissie-eisen mogen worden gesteld die *in de gegeven omstandigheden* onevenredig bezwarend of ineffectief zijn, of verder gaan dan gebruikelijk is in vergelijkbare gevallen, tenzij ze uitvoering geven aan dwingend Europees recht.

Rechtszekerheid

Grote, vaak internationaal opererende bedrijven die voornemens zijn zich in het HIC te vestigen hechten grote waarde aan de *voorspelbaarheid* van (de uitleg van) vestigingsvoorwaarden. Zekerheid over de uiteindelijke toelating en daarbij te stellen voorwaarden is voor dergelijke bedrijven een belangrijke overweging bij een beslissing om een investeringsonderzoek in gang te zetten. Het verlies aan ontwikkelingspotentieel zit dus niet alleen in onzeker tijdsverloop en onzekere voorwaarden bij de toelating van nieuwe activiteiten; het zit met name ook in het traject om te komen tot een aanvraag daarvoor. Door onzekerheden kunnen initiatieven al afbreken voordat ze voor de buitenwereld kenbaar zijn. Bij voorbereiding van gronduitgiften zien wij dat regelmatig misgaan in het kwetsbare voortraject van grote investeringen.

Met name het toenemend gebruik van open normen zoals 'significantie', 'best beschikbare techniek' en 'zorgplicht' is in dit verband een punt van zorg. De invulling van open normen is teveel afhankelijk van actuele inzichten en kan per vergunningverlenende of handhavende instantie verschillen. Dat beperkt de voorspelbaarheid van vestigingsvoorwaarden en gaat ten koste van de rechtszekerheid bij bezwaar en beroep. Het Bkl benadrukt de betekenis van deze begrippen en kent daar een nog grotere rol aan toe. Daarnaast krijgen gemeenten ruimere mogelijkheden voor het opleggen van gesloten normen zoals omgevingswaarden, die verder gaan dan het Bkl. Beide ontwikkelingen (de

---

⁵ Onderstreping door HbR.

grotere betekenis van open normen en de grotere bevoegdheden voor lokale aanscherping van normen) veroorzaken een verminderde rechtszekerheid. Dat gaat ten koste van het vestigingsklimaat, zonder aanwijsbare winst voor de leefomgevingskwaliteit. Wij onderschrijven de zorgplicht, maar verzoeken u de onbedoeld nadelige bijwerking te beperken door in het Bal bepalingen van de volgende strekking op te nemen:

- De beoordeling van de specifieke zorgplicht, de toepassing van BBT en de significantie van (bijdragen aan) effecten dienen voor niet milieubelastende activiteiten (als bedoeld in het Bal⁶) buiten beschouwing te blijven bij besluiten en handhaving.
- De specifieke zorgplicht voor niet vergunningplichtige milieubelastende activiteiten (als bedoeld in het Bal) dient te worden beperkt tot *concreet* bij maatregel van bestuur voor de betrokken activiteit aangegeven verplichtingen. Voor zover de maatregel geen *concrete* inhoud aan de specifieke zorgplicht of significantie van (bijdragen aan) effecten geeft, dienen deze bij handhaving buiten beoordeling te blijven.
- De specifieke zorgplicht voor vergunningplichtige milieubelastende activiteiten (als bedoeld in het Bal) dient te worden beperkt tot *concreet* in de vergunning aangegeven verplichtingen. Voor zover de vergunning geen *concrete* inhoud aan de specifieke zorgplicht of de significantie van (bijdragen aan) effecten geeft dienen deze ook bij de handhaving buiten beoordeling te blijven.
- Voor zover een Omgevingsplan voor een milieubelastende activiteit (als bedoeld in het Bal) concrete inhoud geeft aan de toepassing van BBT of de specifieke zorgplicht, is dat plan voor dat aspect het enige toetsingskader voor mede op dat plan te baseren besluiten, en voor de handhaving van dat plan en die besluiten.

Milieugebruiksruimteverdeling

Een Omgevingsplan biedt mogelijkheden voor verkaveling van milieugebruiksruimte. De wijze waarop dat op pagina 66 van de NvT bij het Bkl is toegelicht roept echter vragen op. Daar wordt gesteld dat bij een omgevingsplan *de bescherming van de fysieke leefomgeving centraal staat*, ook 'locatiegericht'. Daarom zal dat plan volgens de toelichting regels bevatten die expliciet of impliciet met het oog op die bescherming zijn gesteld vanwege:

- het voorkomen van cumulatieve gevolgen, en
- het planmatig beheren van milieugebruiksruimte.

Deze (plicht tot) concrete invulling van dat plan volgt echter niet uit het Bkl. Het eerst genoemde doel is bovendien niet haalbaar; bedoeld zal zijn te voorkomen dat 'wie het eerst komt, het eerst maalt'. Dat is echter geen bescherming van de fysieke leefomgeving, maar het bevorderen van efficiënt gebruik. Het eerste doel valt daarmee samen met het tweede. Dat doel (efficiënt gebruik) dient *evenzeer* (als de bescherming van de fysieke leefomgeving) centraal te staan in een omgevingsplan en is *leidend* bij de verkaveling van gebruiksruimte. Wij verzoeken u de toelichting op dit te verduidelijken.

Op pagina 67 wordt vervolgens gesteld: "*Het omgevingsplan creëert een recht op dat gebruik van de locatie⁷, tot aan de gestelde limiet, zelfs al start de activiteit klein en groeit in de loop van de tijd.*" Een

⁶ Onder milieubelastende activiteiten worden hier tevens lozingsactiviteiten als bedoeld in het Bal begrepen.

⁷ Onderstreping door HbR.

dergelijk recht op gebruik (imperatieve toelating) draagt bij aan het vestigingsklimaat en appelleert aan het koepelconcept, maar is niet af te leiden uit de ontwerpbesluiten.

Op dezelfde pagina wordt onder de titel "*Uiteenlopende mogelijkheden*" de eventuele noodzaak van verkaveling afhankelijk gesteld van de complexiteit van een gebied en de vraag of de eisen voor de kwaliteit van de leefomgeving (lokaal) aangescherpt zijn. Ook voor 'eenvoudiger' industrieterreinen kan echter, ook zonder lokaal aangescherpte eisen, verkaveling nodig zijn om te voorkomen dat de laatste kavels niet uitgeefbaar zijn.

Tabel 3.1. beoogt overzicht te geven in deze materie, maar geeft meer detail dan de uitleg en roept vragen op:

- 'Gebiedsspecifieke sturing' komt naar voren als tussenvorm, tussen het stellen van normen voor de leefomgevingskwaliteit en verkaveling. *Wáár* en hoe dat in de uitvoeringsbesluiten vorm heeft gekregen en hoe dat praktisch werkt is niet toegelicht.
- Onduidelijk is hoe het stellen van omgevingswaarden in het Omgevingsplan kan bijdragen aan een 'kavelsgewijze sturing'. Wellicht wordt een omgevingswaarde per kavel bedoeld, wat niet bijdraagt aan het onderscheid tussen bescherming van de omgeving en bescherming van de gebruiksmogelijkheden.
- Het is onduidelijk waarom de bestuurlijke lasten bij verkaveling hoog zijn.
- Onduidelijk is waarom het stellen van bovenwettelijke eisen in complexe situaties met te weinig gebruiksruimte het aangewezen instrument is.

Met name het onderscheid in de verdeling van gebruiksruimte tussen bedrijven en omgeving versus de tussen bedrijven of kavels onderling is onduidelijk. Daarbij wordt het verkavelingsinstrument telkens neergezet als middel tot bescherming van de leefomgevingskwaliteit, in plaats van bescherming van gebruiksmogelijkheden. Zo wordt op pagina 69 zelfs betoogd dat verkaveling als voordeel heeft dat gemeenten daarin eigen ambities (strengere eisen) voor de kwaliteit van de leefomgeving kunnen stellen. Verkaveling is echter niets anders dan het verdelen van gebruiksruimte. De ambitie zit in de vaststelling van de te verdelen ruimte. Rond reeds bestemde concentratiegebieden voor overslag en industrie wordt die ambitie beperkt door eerder gemaakte keuzes met betrekking tot de ruimtelijke organisatie. Waar eerder is gekozen voor concentratiegebieden voor milieubelastende activiteiten als overslag en industrie beperkt dat latere keuzes over strijdige ontwikkelingen. Wij lezen dat onvoldoende terug in de uiteenzettingen over de verdeling van gebruiksruimte en verwijzen verder korthedshalve naar het hierboven gestelde, onder 'governance'.

Toetsingskader

De consequentie van verdeling van milieugebruiksruimte in een omgevingsplan is dat dat plan voor het betreffende milieuaspect aan de betrokken bovenliggende beoordelingskaders wordt getoetst, waar nodig maatregelen bevat, regels en beperkingen stelt *en daarna voor dat aspect het enige beoordelingskader is voor op dat plan te baseren (vervolg)besluiten*. Dit is ook de gedachte die ten grondslag ligt aan artikel 3.16, tweede lid, Omgevingswet. Dat artikel maakt mogelijk de reguliere beoordelingsregels voor een omgevingsvergunning buiten werking te stellen indien voor het desbetreffende omgevingsaspect een programma is opgesteld⁸. Het gevolg is dat wanneer een

⁸ Zie NvT Omgevingswet, pag. 457.

nieuwe activiteit (aantoonbaar) past in het Omgevingsplan en het bijbehorende programma, de activiteit 'automatisch' is toegelaten c.q. dat daarvoor de vergunning moet worden verleend. Een afzonderlijke toets op het betrokken milieuaspect c.q. de daarbij behorende norm op activiteitsniveau is dan niet meer nodig.

Een manco van artikel 3.16, tweede lid, Omgevingswet is echter dat in een (gemeentelijk) Omgevingsplan alleen *gemeentelijke* beoordelingsregels buiten werking gesteld kunnen worden. In een Omgevingsplan moeten ook de beoordelingsregels van het Bkl buiten werking kunnen worden gesteld, voor zover het doel van het Bkl is geborgd in het Omgevingsplan en het daaraan verbonden programma. Deze gedachte is niet nieuw; het is de dezelfde gedachte die ten grondslag ligt aan het huidige artikel 2.3, zevende lid, Chw jo. artikel 2a, aanhef en onder d, Besluit Chw, op grond waarvan een bestemmingsplan voor een ontwikkelingsgebied bestemmingen mag aanwijzen, regels stellen of maatregelen en werken mag toestaan in afwijking van hoofdstuk V van de Wet geluidhinder, voor zover de betrokken bepalingen een toelaatbare geluidbelasting inhouden.

Wij verzoeken u daarom bepalingen van gelijk strekking (als artikel 2.3, zevende lid, Chw jo. Artikel 2a, aanhef en onder d, Besluit Chw) in de uitvoeringsbesluiten op te nemen, voor alle in deze besluiten vervatte beoordelingsregels.

Koepelbenadering

Het Rotterdams koepelconcept is onderschreven in twee amendementen⁹ op de Omgevingswet. Het beoogt de vestigingsvoorwaarden in het HIC te verbeteren door de gronden en milieugebruiksruimte *in samenhang* te bestemmen en de toelating van passende activiteiten te vereenvoudigen. Het concept is in essentie een model voor het beheer en de verdere ontwikkeling van gronden waarvan de mainportfunctie in de komende decennia in hoofdzaak vaststaat en waarvoor dus óók voor de toekomst beslag op milieugebruiksruimte wordt gelegd.

De voorgestelde concept heeft geen herkenbare plaats in de uitvoeringsbesluiten verworven. In de praktijk zal moeten worden 'ontdekt' in hoeverre dit concept onder deze besluiten vorm kan worden gegeven. Wat ons wel opvalt is dat de toelichting bij het Bkl voor het aspect gebruikruimteverdeling naar een 'praktijktoets' van de stichting Natuur & Milieu¹⁰ verwijst. Ten tijde van dat rapport waren echter nog geen concepten van de uitvoeringsbesluiten beschikbaar. Twee van de drie daarin onderzochte voorbeelden hebben ook geen betrekking op concentratiegebieden voor overslag en industrie. Juist met betrekking tot het wel daarop betrekking hebbende voorbeeld in het westelijk havengebied van Amsterdam kon de stichting geen conclusies trekken over de werkbaarheid van (de toen bekende gedachten over) het instrumentarium van de Omgevingswet.

De stichting doet niettemin een groot aantal aanbevelingen met betrekking tot de regels voor verdeling van gebruikruimte, die wij deels wel, deels niet onderschrijven. Uit de toelichting op de ontwerpbesluiten wordt niet duidelijk in hoeverre deze aanbevelingen zijn opgevolgd. De aanbevelingen hebben, op een enkele uitzondering na géén betrekking op instrumenten voor het beheer of de ontwikkeling van concentratiegebieden voor overslag en industrie, of de afweging van de effecten daarvan tegen bovenlokale belangen. Nu de rapportage van Natuur & Milieu wel ten grondslag ligt aan de uitvoeringsbesluiten, ligt het naar ons oordeel in de rede dezelfde vragen

⁹ Veldman en Veldhuizen.

¹⁰ Natuur & Milieu, Gebruiksruimte in de Omgevingswet: Analyse op basis van drie praktijktoetsen, juni 2015.

rechtstreeks voor te leggen aan een aantal beheerders van havens en industrieterreinen, en aan drijvers van grote inrichtingen in die gebieden. Dat kan in het kader van het hierboven, onder 'governance' voorgestelde proces om tot de vaststelling van bufferzones om deze gebieden te komen.

Wij hebben eerder bepleit de uitvoeringsbesluiten in concept met praktijksimulaties ('botsproeven') op hun werking en gevolgen te beproeven voor het HIC. Vanwege het uitblijven daarvan wordt momenteel voor een van de plangebieden (Maasvlakte 2) een aanvraag voor een bestemmingsplan met verruimde reikwijdte in de zin van de Crisis- en herstelwet voorbereid. De bedoeling daarvan is onder andere om met behulp van dat instrumentarium de mogelijkheden, werking en gevolgen van een milieukoepel te onderzoeken. Voor de beoogde inhoud van het experiment verwijzen wij korthedshalve naar de rapportage van Wing dd. 20 juni 2016¹¹. Het instrumentarium van de Chw is evenwel niet gelijk aan dat van de Omgevingswet. Bij het experiment wordt daarom ook aandacht besteed aan de verschillen in mogelijkheden en de gevolgen daarvan. Wij verzoeken u bij de vaststelling van de uitvoeringsbesluiten en de invoeringswet rekening te houden met de uitkomsten van deze pilot, dan wel alsnog praktijksimulaties met de thans beschikbare ontwerpbesluiten uit te laten voeren. Het laatste heeft nog steeds onze voorkeur. HbR is nog steeds graag bereid daar aan bij te dragen.

In het vertrouwen u voor dit moment voldoende te hebben geïnformeerd,

Met vriendelijke groet,
Havenbedrijf Rotterdam N.V.

Eric van der Schans
Hoofd Environmental Management

---

¹¹ Het koepelconcept - Verkenning naar de mogelijkheden van een pilot in het Rijnmondgebied.